

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkýň **1. B. K.**, bytom L., **2. M. L.**, bytom L., **3. O. Š.**, bytom M., proti žalovanej **Obci Bobrovník**, zastúpenej **JUDr. A. S.**, *advokátom so sídlom v D.*, o preskúmanie zákonnosti územného plánu obce, **na odvolanie podané Mgr. P. K.**, bytom L., proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 02. júna 2010, č. k. 20S/53/2010-25, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie **o d m i e t a .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Žiline podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) zastavil konanie v dôsledku späťvzatia žalobného návrhu. O trovách konania krajský súd rozhodol tak, že žalobkyne v 1. 2. a v 3. rade sú povinné spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému náhradu trov konania v sume 254,88 eura do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet právneho zástupcu žalovaného č. X.

Proti tomuto uzneseniu do časti týkajúcej sa náhrady trov konania podal odvolanie Mgr. P. K., bytom L., domáhajúc sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie krajského súdu v napadnutej časti týkajúcej sa povinnosti žalobkyň v 1. 2. a v 3. rade zaplatiť žalovanému náhradu trov konania zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že uznesenie krajského súdu považuje za nesprávne v časti náhrady trov konania, pretože po podaní žaloby boli žalobkyne zo strany krajského súdu vyzvané, aby predložili plnú moc pre advokáta zapísaného zo zoznamu advokátov, ktorý vedie Slovenská advokátska komora, nakoľko v tomto prípade je zastúpenie advokátom povinné a zastúpenie splnomocneným zástupcom Mgr. P. K. s právnickým vzdelaním je z hľadiska kogentných požiadaviek zákona irelevantné. Namietal, že keďže boli žalobkyne vyzvané na predloženie plnomocenstva pre advokáta, považovali takéto rozhodnutie za porušenie svojich ľudských práv, a to práva na prístup k súdu, preto v lehote 15 dní vzali žalobu späť v celom rozsahu, preto nemal byť žalovaný vyzvaný na vyjadrenie sa k žalobe a nevznikli by tak žiadne trovy, na úhradu ktorých boli žalobkyne zaviazané.

Žalovaný sa k odvolaniu Mgr. P.P. vyjadril písomne dňa 03.08.2010 tak, že žiadal uznesenie krajského súdu v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania potvrdiť ako vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a dospel záveru, že odvolanie treba odmietnuť.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 246c ods. 1 OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 249 ods. 2 OSP žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie,

v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Zákon kladie na obsah žaloby ako podmienky všeobecné (§ 42 ods. 3 OSP a § 79 ods. 1 OSP), tak aj podmienky osobitné pre správne súdnictvo, ktoré sú obsiahnuté v § 249 ods. 2 OSP. Žaloba musí preto obsahovať označenie napadnutého rozhodnutia, označenie všetkých účastníkov konania aj účastníkov konania pred správnym orgánom (včítane osôb zúčastnených na konaní), presné označenie výrokov, ktoré žalobca napáda (najmä ak sa rozhodnutie pozostáva z viacerých výrokov), a žalobné dôvody. Zo žaloby musí byť pre súd jasné a zrozumiteľné, aké žalobné dôvody uvádza žalobca na podporu svojho tvrdenia podľa § 247 ods. 1 OSP, že dotknutým rozhodnutím bol na svojich právach ukrátený.

Podľa § 250 ods. 1 OSP účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Podľa § 250a OSP žalobca musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná, to neplatí vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu, alebo ak ide o preskúmanie rozhodnutia a postupu vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu, poskytovania zdravotnej starostlivosti, vo veciach priestupkov a vo veciach žiadateľov o priznanie postavenia utečenca.

Podanie žaloby na začatie konania, ktorá nespĺňa predpísané náležitosti a neodstránenie jej nedostatkov, tak ako to vyžaduje príslušný procesný predpis, ani na výzvu súdu, sú spravidla prejavom nedostatočného záujmu takéhoto účastníka konania o odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa tento účastník konania nachádzal počas súdneho konania, ktoré takýto jeho návrh vyvolal. Pokiaľ teda žalobca v tomto smere zostane nečinný, a to napriek poučeniu zo strany súdu na možné následky tejto nečinnosti, súd konanie zastaví (§ 250d ods. 3 OSP).

Podľa § 201 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Z obsahu pripojeného súdneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) zistil, že dňa 29.04.2010 podali žalobkyne v zastúpení Mgr. P. K. na Krajský súd v Žiline žalobu „o preskúmanie zákonnosti územného plánu obce Bobrovník a žalobným petitom žiadali vydať rozsudok, ktorým Krajský súd v Žiline *uloží* žalovanému Obci Bobrovník *„doručiť žalobkyniam správne rozhodnutie, ktorým bol schválený územný plán Obce Bobrovník obecným zastupiteľstvom dňa 27.04.2007“* a *„ruší Územný plán Obce Bobrovník schválený obecným zastupiteľstvom dňa 27.04.2007 a vracia vec žalovanému na ďalšie konanie.“*

Je nesporné, že v danom prípade bola žaloba, doručená Krajskému súdu v Žiline dňa 29.04.2010, podpísaná Mgr. P. K., napriek tomu, že ako žalobkyne boli označené B. K., bytom L., M. L., bytom L. a O. Š., bytom M., však bez plnej moci pre Mgr. K. (k žalobe bola priložená iba fotokópia vysokoškolského diplomu Mgr. K.). Vzhľadom k tomu, že išlo nesporne o vec spadajúcu do oblasti správneho súdnictva (*žalobkyne sa žalobou domáhali uloženia povinnosti doručiť správne rozhodnutie o schválení územného plánu obce a zároveň jeho zrušenia*), krajský súd správne vyzval označené žalobkyne na predloženie plnomocenstva pre advokáta (§ 250a OSP) ako aj na odstránenie väd žaloby uvedením základnej náležitosti pre postup súdu podľa druhej hlavy piatej časti OSP, a to konkrétneho tvrdenia, na akých právach boli žalobkyne ukrátené na svojich právach, upresnením petitu podania, v ktorom treba označiť aj napadnuté rozhodnutie a tiež odstránením rozporu medzi skutkovými tvrdeniami podania a obsahom žalobného petitu.

Ani jedna zo žalobkýň na výzvu krajského súdu, ktorá im spolu s procesným poučením bola doručená dňa 14.05.2010 (žalobkyňa 1.), 24.05.2010 (žalobkyňa 2.) a 17.05.2010 (žalobkyňa 3.) nereagovala.

Následne bol krajskému súdu doručený prípis Mgr. K. zo dňa 27.05.2010, ktorým vzal žalobu späť.

Na základe tohto späťvzatia krajský súd uznesením konanie zastavil (*hoci ho mal správne zastaviť z dôvodu, neodstránenia väd žaloby, nakoľko Mgr. P. K. nebol ani účastníkom konania ani splnomocneným zástupcom účastníkov, a preto nemohol so žalobou disponovať*) a žalobkyne zaviazal k náhrade trov konania.

Odvolanie proti tomuto uzneseniu v časti jeho výroku o náhrade trov konania nepodali však účastníčky konania, ale Mgr. P. K..

Vzhľadom k tomu, že žalobkyne súdu ani na výzvu súdu nepredložili plnú moc pre Mgr. K. a tento ani nie je advokátom (§ 250a OSP), nemôže byť v danom konaní zástupcom žalobkyní, a preto nie je ani osobou oprávnenou na podanie odvolania v danej veci (rovnako ako nebol osobou oprávnenou na späťvzatie žaloby).

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky musel odvolanie Mgr. P.P. podľa § 218 ods. 1 písm. b/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP odmietnuť ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

Iba k námietke, že žalobkyne výzvu na predloženie plnomocenstva pre advokáta považovali za porušenie svojich ľudských práv, a to práva na prístup k súdu, najvyšší súd považuje za potrebné poznamenať, že Občiansky súdny poriadok i v správnom súdnictve umožňuje na žiadosť ustanovenie advokáta účastníkovi, u ktorého sú predpoklady, aby bol súdom oslobodený od súdnych poplatkov, ak je to potrebné na ochranu jeho záujmov, o ktorej možnosti musí byť účastník poučený (§ 30 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), pričom danú povinnosť si súd splnil (pozri procesné poučenie a výzvy pre žalobcu zo 07. mája 2010 – č. 1. 15, ktoré bolo žalobkyniam riadne doručené).

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1, § 250k ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá OSP, keďže účastníkom v odvolacom konaní trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. októbra 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
P. Slezáková